

- 12.2** Να γραφεί συνάρτηση με όνομα `convert()` η οποία να μετατρέπει τους λατινικούς χαρακτήρες ενός πίνακα χαρακτήρων σε πεζούς ή κεφαλαίους. Η συνάρτηση να ορίζεται όπως παρακάτω: ★ ★

```
int convert(char *str, int sel)
```

Η παράμετρος `str` είναι ένας δείκτης σε `char` και δείχνει στον πίνακα χαρακτήρων που θα μετατραπεί. Η `sel` καθορίζει τη λειτουργία της συνάρτησης ως εξής:

- Αν η `sel` έχει τιμή 1, η συνάρτηση θα μετατρέψει τα πεζά σε κεφαλαία.
- Αν η `sel` έχει τιμή 0, η συνάρτηση θα μετατρέψει τα κεφαλαία σε πεζά.
- Η συνάρτηση θα επιστρέφει ως τιμή τον αριθμό των χαρακτήρων που μετατράπηκαν.

Να λάβετε υπόψη ότι οι λατινικοί κεφαλαίοι και πεζοί χαρακτήρες διαφέρουν κατά 32. Για παράδειγμα, ο κωδικός του 'A' είναι 65 και του 'a' 97.

- 12.3** Τι κάνει η επόμενη συνάρτηση; Τι τιμή επιστρέφει (με λόγια); ★ ★ ★

```
char *blablabla(char *str1, char *str2, int num)
{
    int i=0;
    while((str1[i] != '\0') && (i<num))
    {
        str2[i]=str1[i];
        i++;
    }
    str2[num]='\0';
    return str2;
}
```

- 12.4** Τι θα γινόταν αν καλούσαμε τη συνάρτηση από το επόμενο πρόγραμμα και δώναμε τη λέξη "Παπατρεχαγυρευόπουλος"; ★ ★